IV. évfolyam. 52. szám

1948 december 24

Karácsony 1948

— Leadtam a csomagokat Péter bácsi, hazamehetek?
— Igen, fiam, de visszafelé jövet el ne felejts nekem két kiló téli szalámit hozni a Közértből.

70 fillér

A londoni Stanley-panama margójára

— Tudja mit, Mr. Stanley, adjon még öt szivart és a magáé India is.

A 7 legigazabb vicce

— Hiába írnak a prímásnak leveleket, nincs annak semmi belátása!

— De kilátása sincs.

Példázat

arról, hogy jogos-e egyes munkáspárti képviselők felháborodása Bevinék panamája miatt.

Tom Smith ismert gengszter börtönbe kerül és a harmadik napon eltűnik a papucsa. Kihallgatásra megy a parancsnokhoz, előadja panaszát és mondókáját így fejezi be:

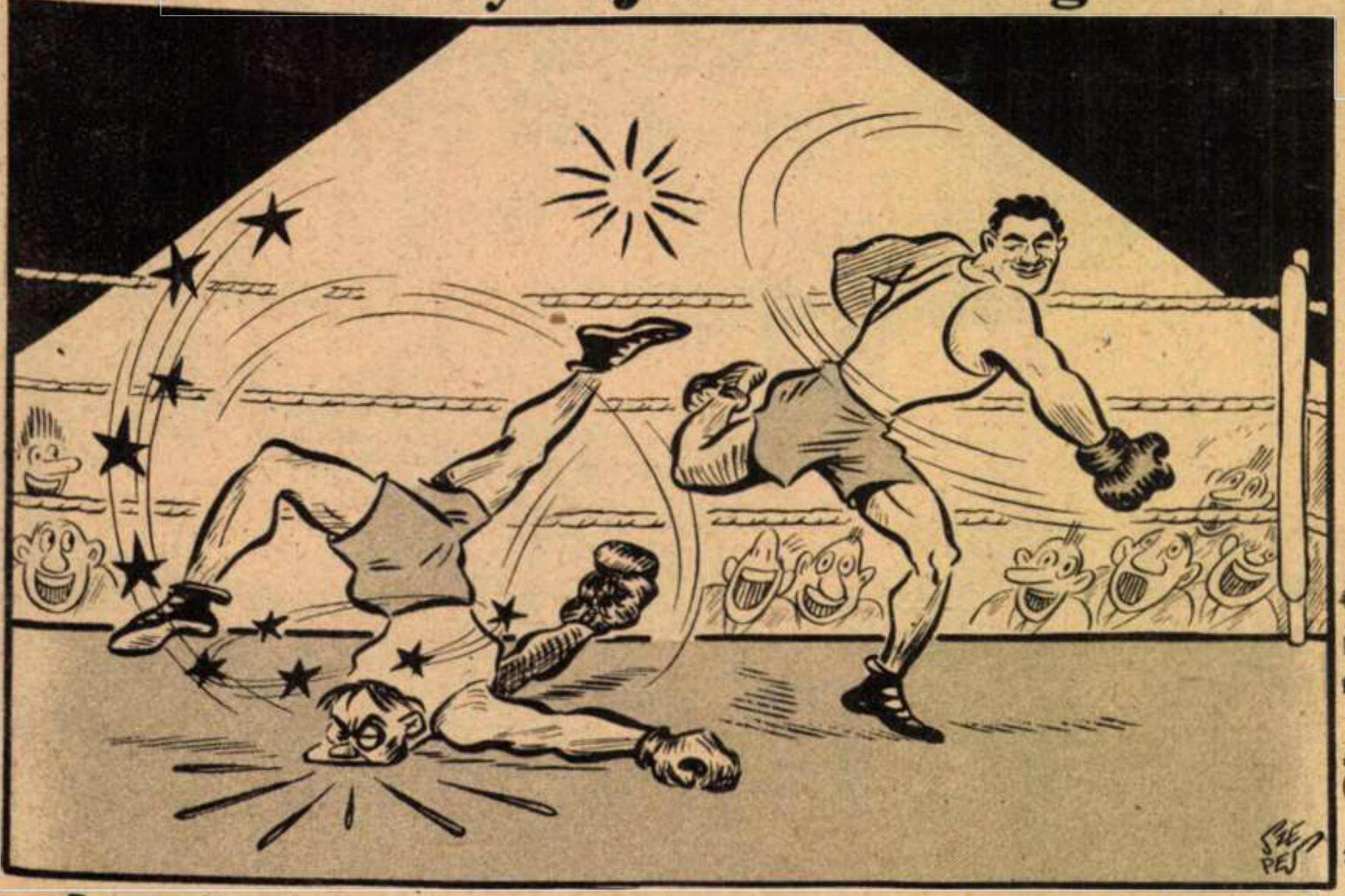
— Figyelmeztetem Önt, hogy ebben a fogházban tolvajok vannak!

Sztálin 69 éves

Tudja már a világ népe: Sztálin: munka, jólét, béke.

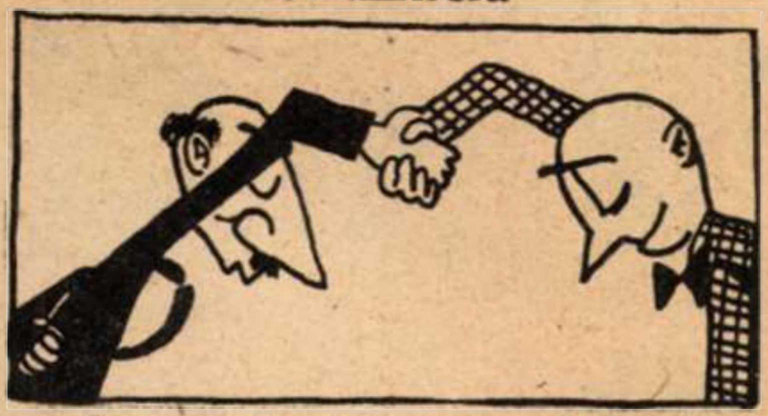
Karácsonyi ajándék a ringben

Papp olimpiai bajnokunk csillagszóróval kedveskedik ellenfeleinek.

Idill egy minisztériumban

Villámtréfa

Szín: a Tanácsos úr szobája. Reggel van. A Tanácsos úr az asztalnál ül.

TITKÁR: *(belép és magasraemelt öküllel köszön):* Szabadság, elvtárs!

TANÁCSOS: *(ugyancsak felemeli az öklét):* Szabadság elvtárs!

(Két másodperc szünet. A két szempár összevillan. A Titkár óvatosan körülnéz, még az ajtón is kihajol, nem hallgatóznak-e, aztán hirtelen összevágja a bokáját.)

TITKÁR: A legalázatosabb főtiszteletem, méltóságos uram!

TANÁCSOS: Szervusz, édes egykomám, gyötörlek alássan.

(Meleg kézfogás, a két könyök fel.)

A függöny le.

EZT A FAKIRT!

— Szóval az angolok zsarnoki módon leigáznak benneteket, mi? Most beszélj!

— Nem beszélhetek, uram.

— Miért nem?

— Mert a szájából vetted ki a szót.

Ludas Matyi pályázata: VELEM TÖRTÉNT!

«Velem történt» pályázatunk iránt változatlanul nagy az érdeklődés. Alább közöljük az eheti nyertes történeteket:

«Második elemista kisfiamat előkészítették az iskolában első gyónásra. A tisztelendő bácsi kioktatta a gyerekeket, hogy alaposan vizsgálják meg lelkiismeretüket és minden bűnüket írják föl egy cédulára. Kezembe került a kisfiam cédulája és megdöbbenve olvastam, hogy: «Hazudtam naponta három-négyszer, oroztam naponta ötször-hatszor, paráználkodtam naponta kétszer háromszor . . .» Tovább már nem is olvastam, hanem rákiáltottam a kisfiamra: «Hogyan tudtál ennyi bűnt elkövetni?!» Kisfiam elpirult: «Nem követtem én el, anyuka, — felelte —, csak féltem, hogy a tisztelendő bácsi kevesellni fogja a bűneimet, ezért a hittankönyvből kiírtam magamnak egy csomót...»

Torda Mihályné
Püspöktamási

•

„A múlt héten levelet írtam két hölgyismerősömnek egyszerre. A két levéllel aztán elindultam a posta felé. Útközben kétségek rohantak meg, nem cseréltem-e fel a borítékokat? Szörnyű lenne. Nem, nem, csak nem vagyok ilyen hülye? De hátha mégis. Visszafordultam. Otthon föltéptem a borítékokat. Mind a kettőnek helyes volt a címzése. Akkor jutott eszembe: elég lett volna csak az egyiket fölnyitni. Most már mindegy. Persze, több boríték nem volt otthon. Szaladtam le a szomszédos trafikba, megcímeztem az új borítékokat. Betettem a leveleket, leragasztottam. Indulok a postára. Teremtőm! Újból kellő ellenőrzés nélkül zártam le a leveleket. Késő, mindegy, feladom. De mégis, hátha tévedés. A kockázat, a kockázat! Vissza a trafikba. Feltépem, de most már csak az egyiket. Levél, címzés helyes. Kérek újabb borítékot. Újabb címzés. Indulok. A posta előtt utolsó pillantás a borítékokra s elhül bennem a vér: mind a kettőn ugyanaz a címzés van. Feltépem az egyiket. Persze azt, amelyik helyes volt. Fel kell bontani a másikat is. Vissza a trafikba. Újabb két boríték. Újabb címzés. Végre bedobom a leveleket. Pár nap mulva két levél érkezik részemre. Szöveg: „Aljas szoknyavadász! Köztünk vége mindennek!"

Ifj. Szilárd Zoltán
Mátyásföld, Miklós-u. 7.

A nyertesek részére 50—50 forintot postautalványon feladunk. Várjuk olvasóink további igaz történeteit. Feltételeink változatlanok, a valóban megtörtént esemény leírásának húsz gépelt, illetve harminc kézírásos sorra szabad csak terjednie. A legjobbakat közöljük és 50—50 forintot részükre is kiutalunk.

A „Velem történt" postája

Ismét közöljük azoknak az olvasóinknak a névsorát, akik ugyan jutalmat nem nyertek, de szellemes történeteikkel rászolgáltak a dícséretre:

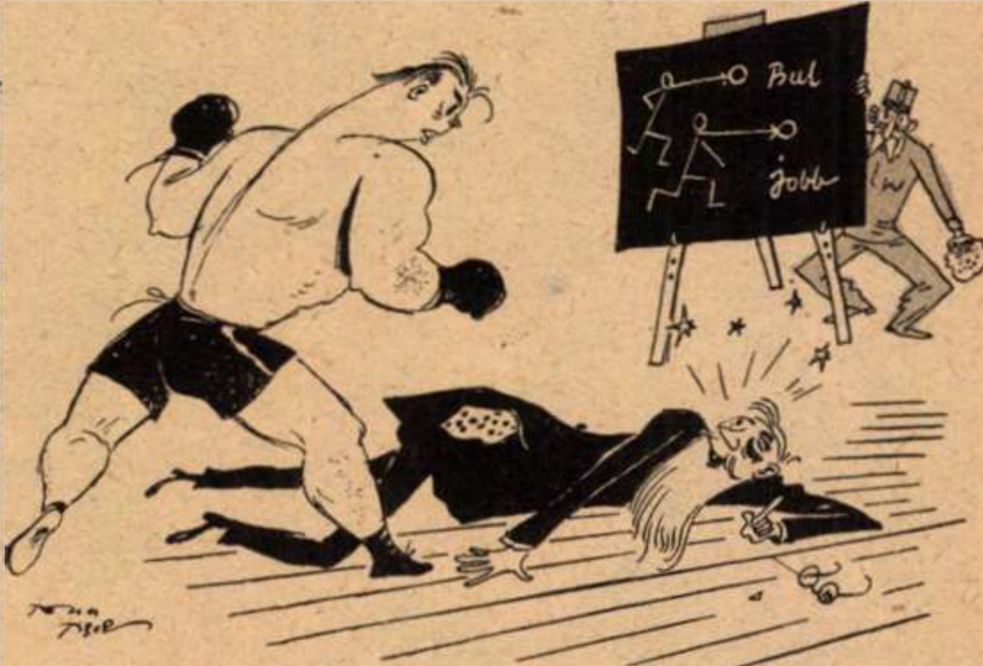
Füzes J., Barcs, Szabó J., Orosháza, Ughy K., Tüskevár, Somody Z., Kunszentmiklós, Gáspár F., Tatabánya, Bencsik I., Pápa, ifj. Takács I., Pestszentlőrinc, Dáni M., Szeged, Gyimesi E.-né, Pécs, Hegyi L., Miskolc, Kulcsár J., Esztergom, Dobos S., Sávoly, ifj. Sztancsik I., Dömös, Lengyel I., Kalocsa, ifj. Döme F., Mezőhegyes, Gőz J., Tiszaszöllős, ifj. Demecs J., Kisterenye, Thomay L., Isaszeg, Nagy B., Rákóczifalva, Hoffmann A., Turkeve, Szalay I., Csepel, Horváth A., Békéscsaba, G. E., Báránd, Bátori B., Bpest, Miserák J., Szabadhidvég, Herdovirs M., Zsámbok, Várszegi N.-né, Bp., Nagy K:, Pécsvárad, dr. Váró Gy.-né, Bpest, Kondor I., Kapuvár, Babb J., Bakonyszentiván, Kovács L.-né, Vásárosnamény, Halász I., Csanádpalota, Hujber F., Bpest, Gaál A.-né, Bpest, ifj. Kelemen L., Bpest, Gulácsy B., Balmazújváros, Szabó I.-né Alag, Frányó M., Szőreg, Hatvani J., Nyíregyháza, Dakó L., Debrecen, Joós J., Sopron, Hidas Gy., Rákosszentmihály, Mihalidesz P., Dombóvár, Muhari L., Szolnok, Fortuna J., Kunszentmárton, Havas I., Alsópetény, Antal D., Ráckeve, Szabó S.-né, Magyarbánhegyes, Urbán I.-né, Jászszentandrás, Kiss K., Szentes, Mohos J., Pitvaros, Frey J., Bpest. Kacsirek A., Pesterzsébet, Rétmezei K., Kispest, Tóth M., Kiskunfélegyháza, Temesvári G., Szeged, Koltai E., Hort, Tatár I., Nyirbogát, Herzberger E., Kisterenye, Pádár L.-né, Székesfehérvár, Kása T., Pápa, Péterfai A., Kaposvár, Lovas M.-né, Csillaghegy, Vámos I., Üröm, Bencze J., Szekszárd.

Pufti, megint a mufti!

— Merrefelé fordulsz, ó, főmufti? Hiszen Mekka keletre van.
— Igen, de Truman nyugatra.

Sportakadémia létesül

A professzor: Látja fiam, ez jó volt!

A disszidens feltalálja magát

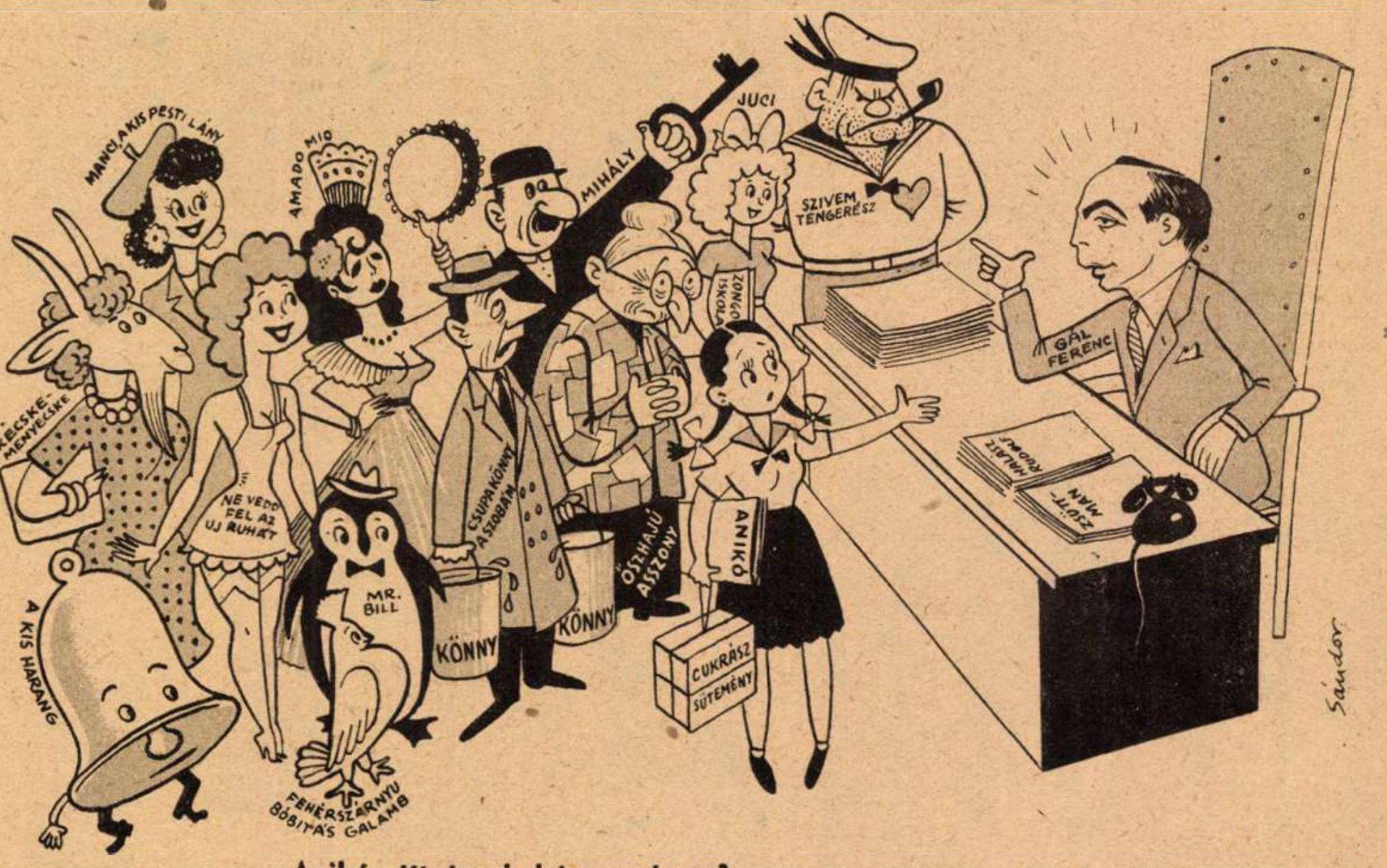
— Bocsánat uraim, jó helyen járok? Erre van a Karpfenstein-utca?

Karácsonyi legenda

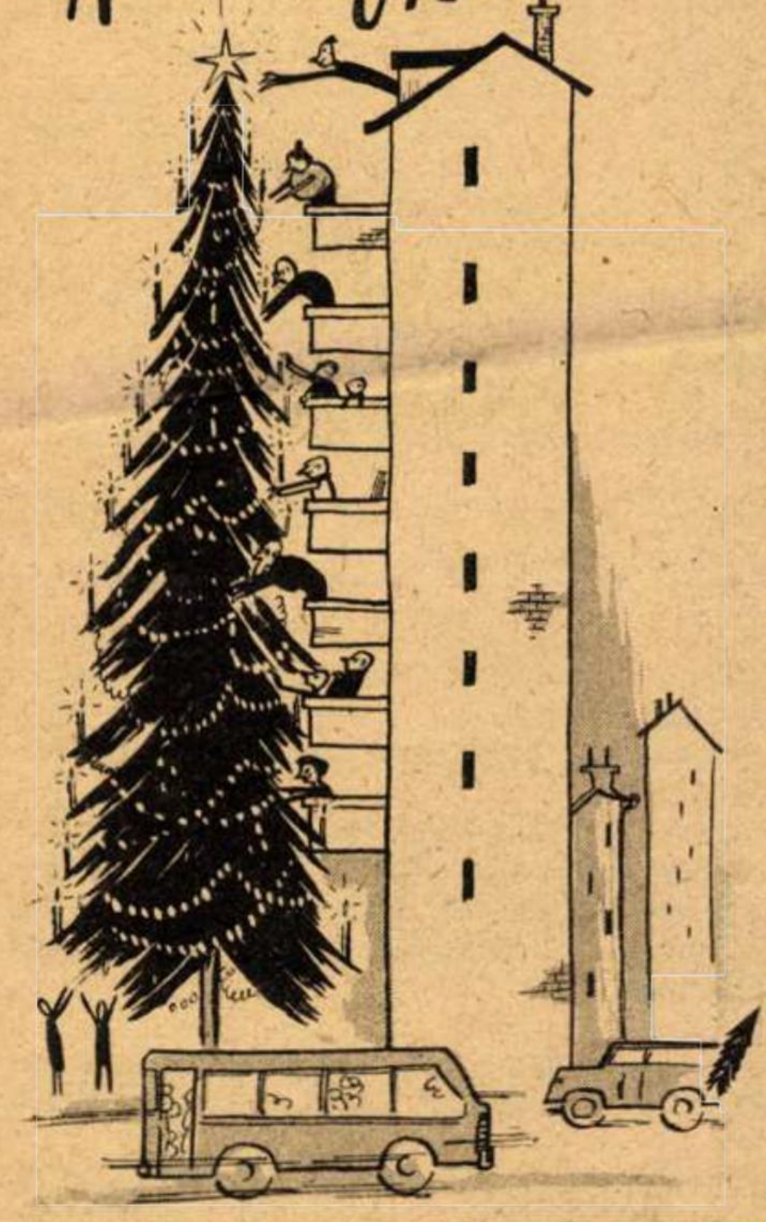
Tőkés úr egy fotelban ült s szivarozott csendesen
És a tőkéjére gondolt most is, miként rendesen,
Hirtelen koppant az ajtó; szólt Tőkés úr: Gyere be!
És belibbent egy kis angyal, a menny szárnyas gyereke.
Szólt az angyal: Mit tehetek önért uram, mondja ki,
Azért vagyok itt, közölje: a bánata, gondja mi?
Szólt a tőkés: Egyet kérek, egy az ami kell nekem,
Vigyél engem külhonba ki, hogyha szeretsz gyermekem.
Szólt az angyal: rögtön meglesz, szárnyam máris készen áll,
Rá tetszik majd jönni, hogy egy angyal mindig résen áll,
S bár — bocsánat! — nem kedvelem én az ilyen egyedet,
Átviszem én a határon még ma éjjel kegyedet.
Szólt a Tőkés: Jól van, fiam, bár angyal vagy, van eszed,
Köszönöm, hogy kívánságom ilyen hamar megteszed,
Szólt az angyal: Köszönetről uram itt szó se lehet,
Munkásai kérésének teszek ezzel eleget!
Bár azok nem engem kértek, hogy vigyem el kegyedet
Megteszem ezt szívesen én, ha nem kér ön egyebet,
Örülnek majd a munkások, ez magában jó dolog,
Azonkívül egy fuvart az ördögnek megspórolok!

Slágerek a szűrőben

Anikó: Kizárnak kéremszépen?
Gál F.: Nem, csak visszaminősítjük egyszerű marhasággá.

A társasház ötlete

Gádor Béla:

Nem veszünk semmit

Karácsony előtt megállapodtunk, hogy az idén valóban, tényleg és komolyan nem veszünk egymásnak semmit. Először is nincs pénzünk. Tisztességes házaspár vagyunk, pénzhez csak úgy tudunk jutni, ha lopunk egymástól. Én a háztartáspénzből, Olga nevű feleségem pedig az én zsebemből. Aztán a végén veszünk egymásnak valami olyant, aminek a másik egyáltalán nem örül. Tavaly például vettem Olgának egy porcellánzongorát, direkt kimentem érte Óbudára, a gyárba. Már karácsony másodnapján eltört. Amint utólag megtudnom sikerült, Olga adott a takarítónőnek egy kettest, ha földhözvágja. Én pedig kaptam egy amerikai nyakkendőt, amelyen négerek táncoltak egy tűz körül. Odaadtam a vicinek, aki egy éjjel elásta hátul az udvarban, a fáskamra mellett.

Szóval, nem. Még egy kis vacakot sem, jelképesen. Semmit a világon. Olga megesküdött a becsületszentségére, én azt mondtam, hogy folyjon ki a szemem, ha veszek valamit. Kezet fogtunk, megcsókoltuk egymást és ment kiki a dolgára.

Néhány nap mulva azt mondja Olga:

— Te, Károly, te mindig csak úgy a hónod alatt cipeled azt a sok ujságot, írást, meg mindenféle vicik-vacakot. Nem kellene neked egy aktatáska? Tudod azok a cipzárasak olyan gusztusosak.

— Ne ravaszkodj, életem angyala — mondtam — nekem nem kell cipzáras aktatáska, mert azt én elvesztem. És Jaeger alsónadrág sem kell, mert otthagyom valahol, tudod, milyen feledékeny vagyok. Különben is megesküdtél és vedd tudomásul, hogyha veszel nekem valamit, én felakasztom magam a karácsonyfára.

Ettől kezdve fokozottabban vigyáztunk egymásra. Én a Révai lexikonban tartottam a pénzemet, a Hehezet-Kaczor kötetben, Olga pedig a blúzába rejtette a háztartáspénzt, mert tudja, hogy oda ritkán nyúlok. Nem tettünk egymás nélkül egy lépést sem. Ha az utcán Olga megállt egy férfidivatüzlet előtt, én rögtön eltéptem onnan, ha viszont én kezdtem nézegetni egy női kirakatot, Olga volt az, aki azonnal továbbrugdalt.

Az utolsó napok pattanásig feszülő izgalomban teltek el. Mint két ugrásra kész fenevad figyeltük egymást. A telefondrótot már régen elvágtam és ha elmentem hazulról, rázártam Olgára az ajtót és a kulcsot magammal vittem. Ezzel szemben, amikor hazaérkeztem, Olga teljes testi motozást hajtott rajtam végre, nehogy becsempészhessek valami ajándékot a lakásba. De még így sem éreztem magam teljes biztonságban. Mit lehet tudni, ez az őrült nő kimegy az erkélyre, lecsúszik az esőcsatornán, elmegy és vesz nekem valamit. Még az éjszakát is ébren töltöttem, hiszen az állami áruházak éjjel is nyitva tartanak.

Az utolsó napon engedett bennem a feszültség, mert már tudtam, hogy győztem. Megvettem Olgának Rabindranat Tagore összes költeményeit bőrbe kötve és vásároltam egy üveg körömlakkot, meg egy doboz zserbót. A csomagot sikerült hátul a nadrágomba rejtve becsempészni a lakásba.

Este meggyujtottuk a karácsonyfát, elénekeltük a mennyből az angyalt, aztán különféle mókák kíséretében átnyujtottam Olgának az ajándékomat. Olga sápadtan rámnézett, aztán hisztérikus zokogásba tört ki:

— Én nem vettem neked semmit...

Hangos jajgatással borult a díványra. Eleinte azt hittem, hogy komédiázik, gyengéden vigasztalgattam, de aztán rájöttem, hogy igazat beszél. Valóban nem vett nekem semmit. Semmit az ég-világon. Még csak egy kis vacakot sem, jelképesen. Szerettem volna pofonvágni ezt a bestiát.

Így bízzon az ember az asszonyokban.

Magyar királyi ész

A Horthy-hadseregben valósággal tradició volt, hogy a bevonuló újoncok közt mindig legyen egy ügyefogyott alak, akivel az őrmester «szórakozik». A Radeczky-laktanyában is akadt egy ilyen megzavarodott fiú, aki nem tudta a jobb kezét a baltól megkülönböztetni.

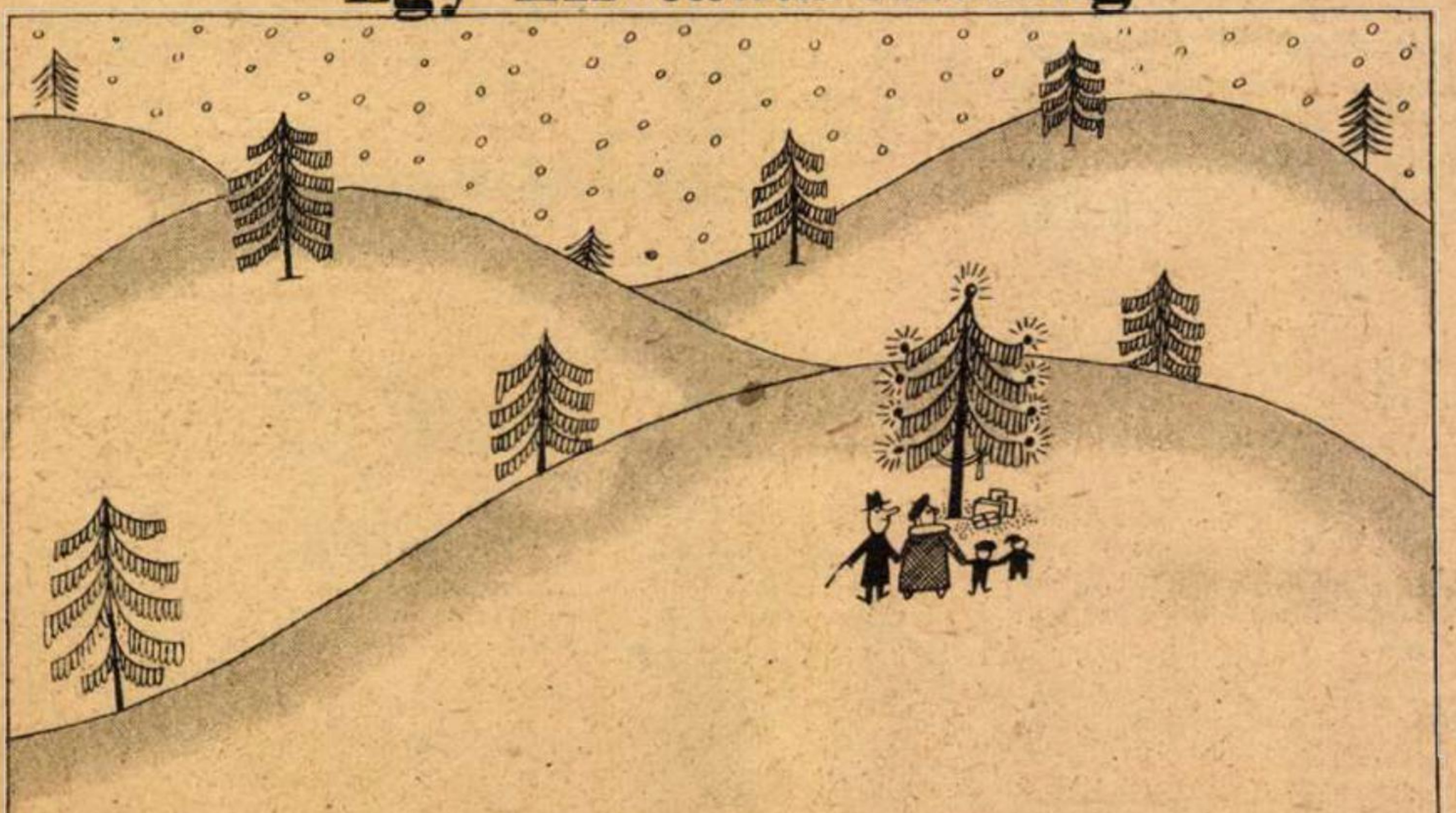
Dühbegurult az őrmester.

— Az istállódat, — mordult az újoncra, — úgy látom, kénytelen leszek neked külön előadást tartani. Nyujtsd előre a két kezed!

Az újonc kitolta a kezeit.

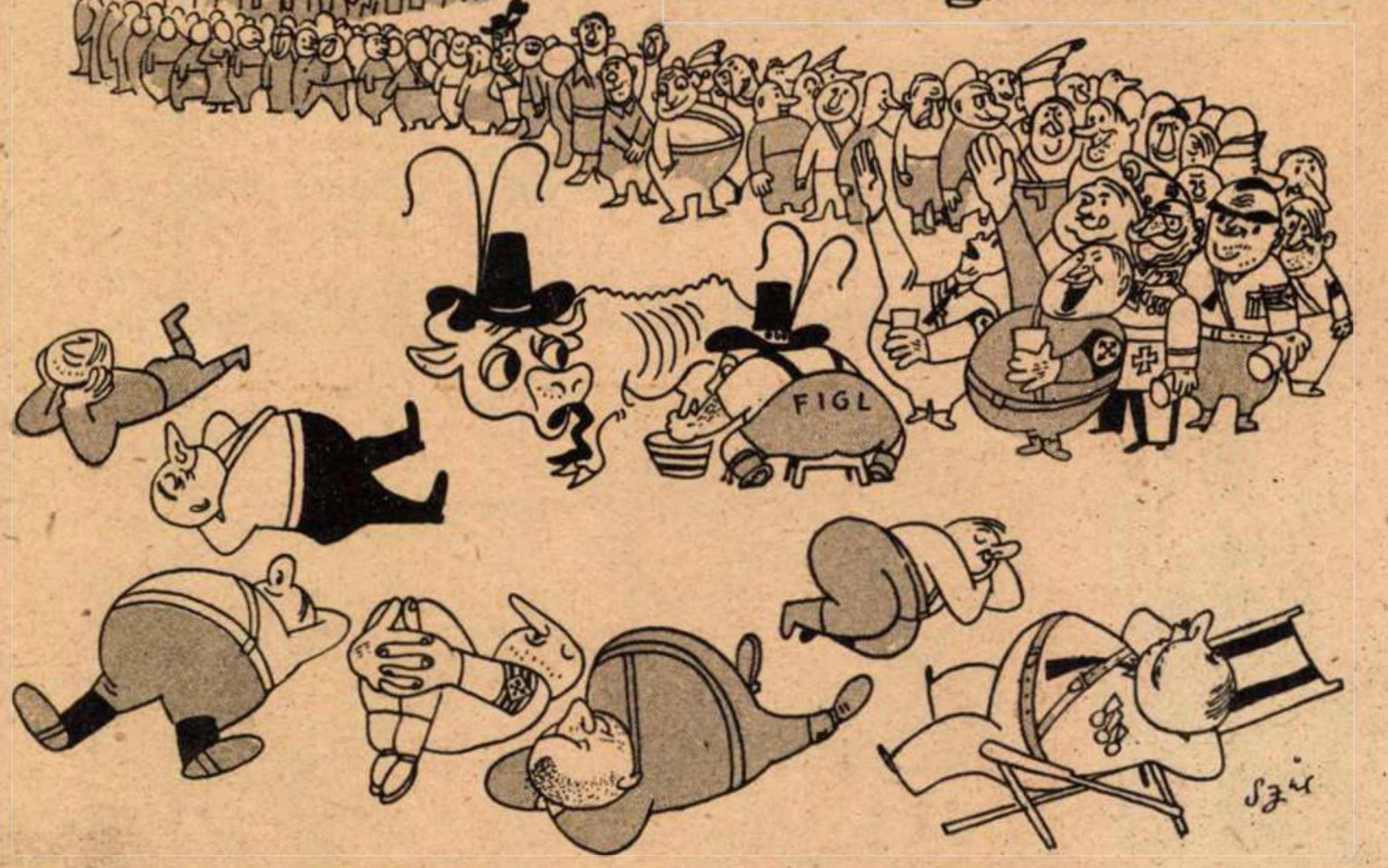
— Most jól figyelj, — folytatta az őrmester, — mert ezen a módon megjegyezheted a dolgot. A jobbkéz az, amelyiken a hüvelykujj balra van, a balkéz az, amelyiken a hüvelykujj jobbra van...

Egy kis takarékosság

— Kedves volt tőled Elemér, hogy ilyen olcsón oldottad meg a karácsonyfát. De egy kicsit messze van

Te boldog Ausztria -

...ahol 76 millió schillinget fizetnek az osztrák adófizetők a nyugatosok eltartására.

Paradicsomi vicc

Egy kivándorolt pesti rokonától megkérdezik:

— Na, tényleg olyan paradicsomot talált a sógora Amerikában?

— A legnagyobb mértékben. Majdnem meztelenül jár és még almára sem jut neki.

A franciák felrobbantották a berlini rádióantennát

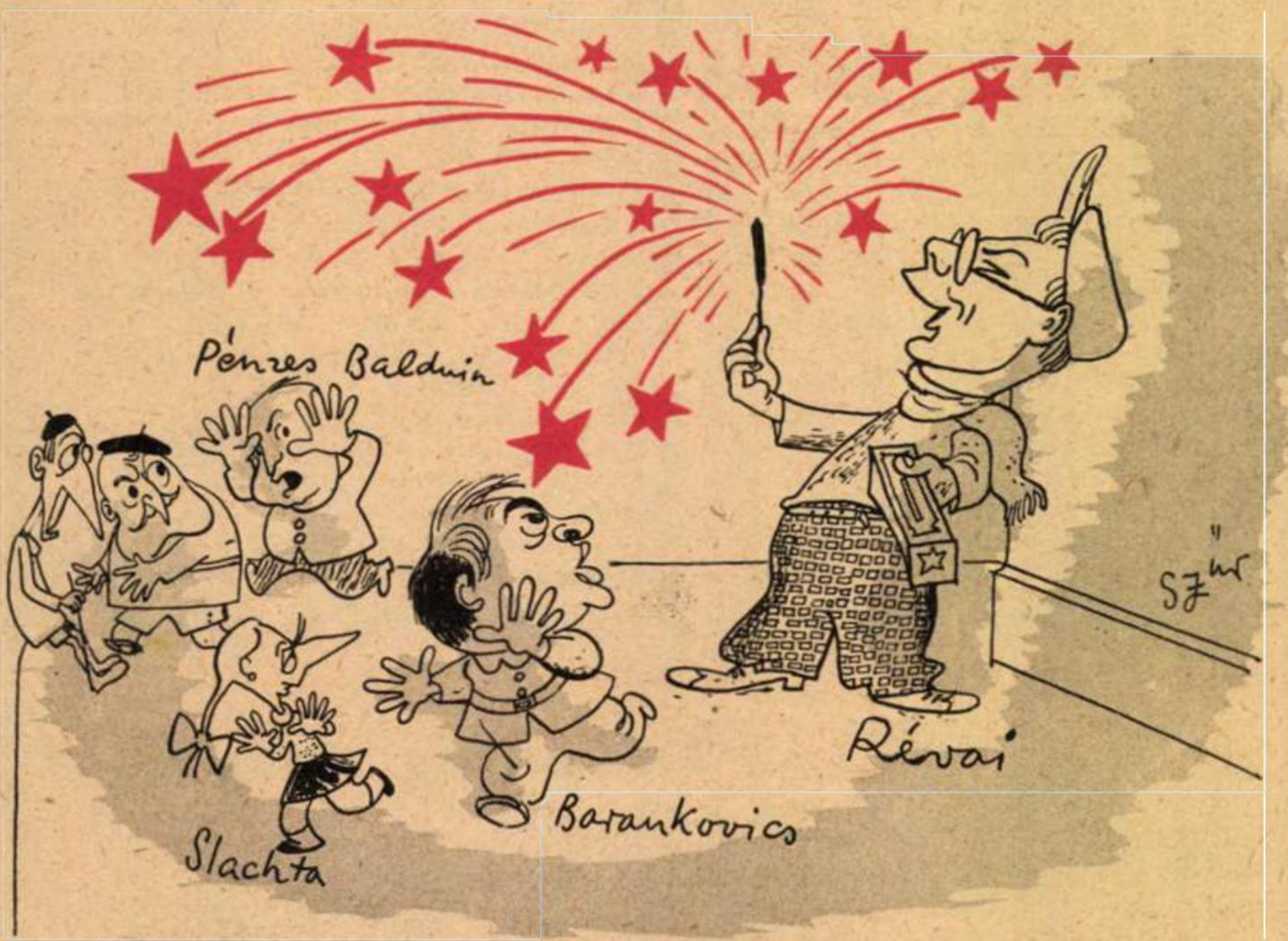
— Jaj, úgy megíjedtem!
— Ne félj Paxika, amig bennünket látsz, addig nem történik semmi bajod...

Hogyan készítsünk atommáglyát?

Napok óta olvassuk a lapokban, hogy Joliot Curie, a világhírű atomtudós működésbe hozta Párisban az első atommáglyát. A magyar közönség néhány napig tájékozatlanul állt az új fogalommal szemben, mig a Világosság december 19-iki számában mindenki számára érthetően meg nem magyarázta az atommáglya lényegét. Ezek szerint «az atommáglya neutrontermelő uránizotopokból és a hozzáadott fékező anyagból, cadmicumból, grafitból áll.»

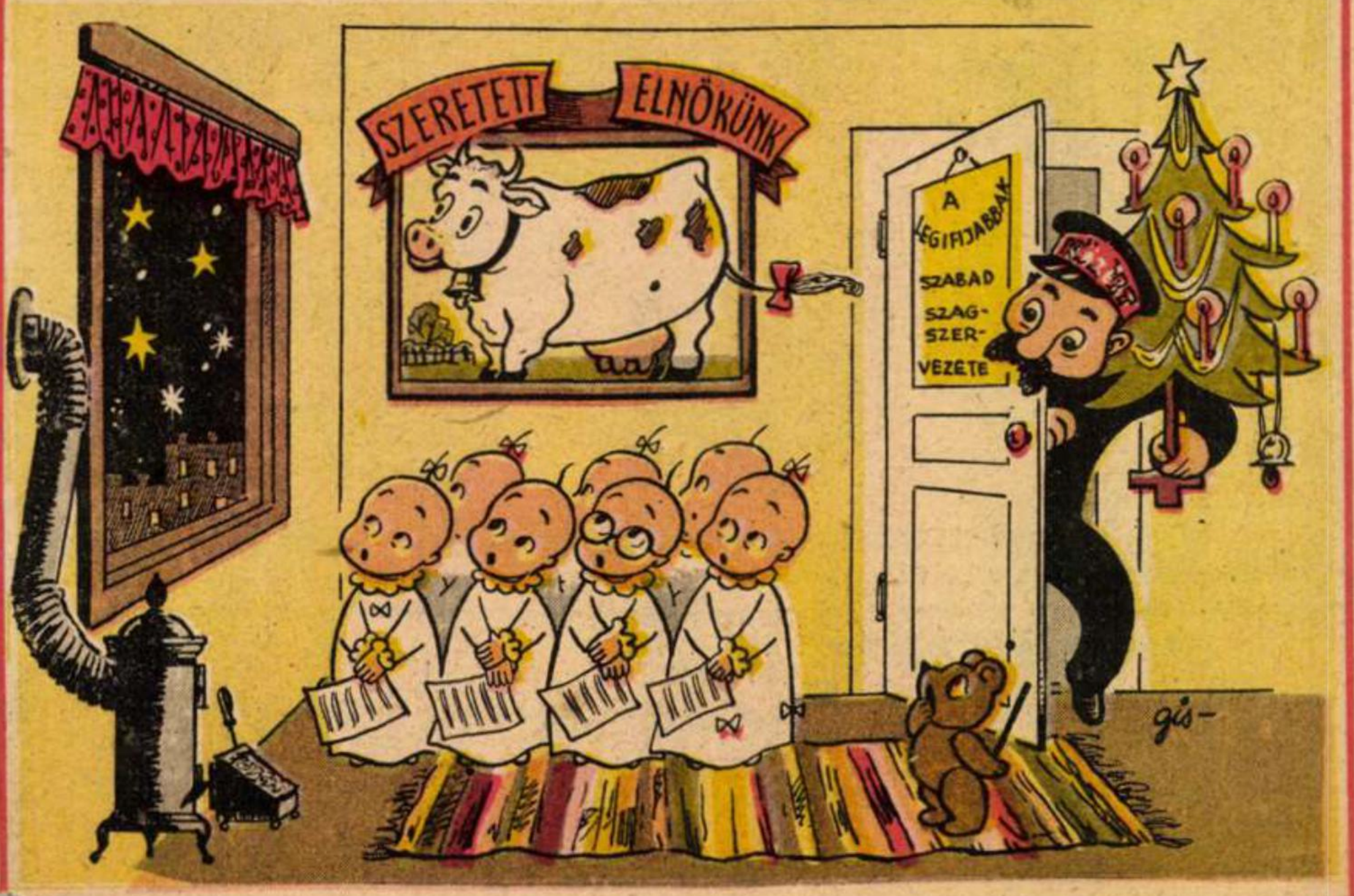
Ezek után bárki játszi könnyedséggel akár házilag is előállíthat magának egy atommáglyát. Az ember vesz a Közértnél mondjuk másfélkiló jóminőségű uránizopotokot és cca 2 deci cadmicumot, csak vigyázni kell, hogy a cadmicum friss legyen. Az ember a kettőt összekeveri, kellő sebességre fokozza az elhasított neutronokat és a kész atommáglyát máris az emberiség szolgálatába lehet állitani.

NEKIK MÉGSEM KELL

— Csillagszóró, csodagyertya nem árt a ruhának, nem árt a karácsonyfának...

Karácsonyi angyalvárás a legifijabbaknál

— Mennyből az angyal...

Egyik vidéki színigazgatónkról mesélik, hogy meglehetősen kedveli a szesztartalmú italokat és a szerepeket is borközi állapotban, a vendéglői asztalnál osztja ki, szesztestvéri alapon. Minél jobb ivó valaki, annál nagyobb szerepet kap, nem lehet tehát csodálkozni azon, hogy a színészek mindent megtesznek jóhírük érdekében. Egyik este a színház melletti vendéglőben javában folyt

az ivászat, a tagok szorgalmasan döntögették a fröccsöket és irigykedve nézték a társulat bonvivánját, aki már tökrészegen az asztal alatt hortyogott s ezzel behozhatatlan előnyt szerzett magának. Kálmán bácsi, a színtársulat öreg jellemszínésze nehezen forgó nyelvvel rászólt a pincérre:

— Janikám, három decit tisztán...

A kollégák elhültek erre a stréberkedésre és az egyik színész bizalmasan odahajolt a direktor füléhez:

— Ne higyj neki, kérlek. Ez titokban nem iszik.

Ludas Matyi
Előfizetési ára 1 hónapra
Belföldön **2.80** forin
Külföldön **4.—** forint
Postatak. bef. lap. száma 5170

A MAORT-ügy csattanója

— Látja Pap úr, végre Pestre érkezett a lispei gáz!
— Ja, ha maguk idevezették!

SZÓSZERINT

Irta: Szép Ernő

Őnagysága szivélyesen megrázza a kezemet, mikor elválunk a selyembolt előtt:

— Szóval délután mindig otthon vagyunk. Igazán fölugorhatna már egyszer hozzánk. Tudja, hol lakunk?

Tudom. Ötödik emeleten.

Én, ha jól emlékszem, százharminchat (centimétert) ugrottam diákkoromban, mikor még többet foglalkoztam ugrással.

Teljesen kilátástalan, hogy az ötödik emeletre felugorhassam.

Gondolt egy pillanatig is arra drága hölgyem, milyen nehezet kíván tőlem?

Hát, ha szószerint venném, mikor egy jóbarátom eltanácsol az Operettszínházba, avval a jóakaratú biztatással, hogy: meg fogsz halni a nevetéstől!

Igazán csábos módja az öngyilkosságnak; de édesem ismersz, tudod, hogy szent esküvel lekötöttem magam az imádott életnek és egyáltalán nem fogok meghalni.

Még ha azt mondod, hogy gurulni fogok a kacagástól... nem, akkor se merek elmenni. Végre is az ember bizonyos regard-ral van a maga kis méltósága iránt és százszor is meggondolja, hogy guruljon-e ott a színházi széksorok közt az egész publikum szemeláttára.

Százszor is. Mondjuk csak kilencvenkilencszer gondolja meg az ember, hogy guruljon-e vagy se.

Evvel a százzal, evvel is milyen felelőtlenül dobálódzunk kérem.

— Százszor megmondtam, hogy ne nyúljatok a rádióhoz!

Esetleg kisülne, ha össze lehetne adni, hogy mindössze tizenhatszor mondta meg.

És:

— Szervusz, hát te hol jártál, száz éve nem láttalak!

Két Matuzsálemet netalán el lehet képzelni azokban a hülye ősidőkben, akiknek messzire esett a tanyájok egymástól és hát megtörtént, hogy néha száz évig nem jöttek össze véletlenül.

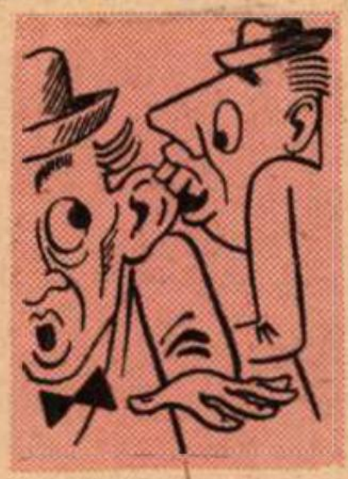
És milyen szavukhihető ismerőseim állítják a legkomolyabb arccal, hogy egész nap rágja a fülüket valaki valamiért, mikor azt se tudják, hol áll a fejük, mert éppen ezer dolguk van, tehát ki kell szaladniok a világból, mert rögtön megbolondulnak.

Isten őrizz.

A füle, melyet egész nap rágott valaki, ott van a helyén mind a kettő teljes épségben, a legcsekélyebb sérülés nélkül.

A fejük is ott áll, igen jól tudják a huncutok, ahol tegnap állott, a nyakukba dugva jó erősen, szimmetrikusan a jobb meg a bal válluk közt.

A világból kiszaladni eszük ágába nincs, éppen úgy mint nekem az ötödik emeletre felugrani. S éppen azért nem is féltem őket attól, hogy standapé meg fognak bolondulni.

Jobban féltem azt az édes kis angyalt, aki millió puszit jelez a levele végén. Mi lesz veled, ha jön két vészes ellenőr és ideállanak majd kétfelől és olvassák és jegyezik és rád rivallnak, mikor kezdesz kifulladni cicukám, hogy tovább kisasszony, tovább! — és keresztülszúrnak a szemükkel...

Fogadja legforróbb köszönetemet, sohase felejtem el, őrülten tiszteli, jaj egész oda vagyok!

Csak tudnám hova.

Javíthatatlan

— Reménytelen eset! Szent Péter már háromszor büntette meg, mégis mindig ilyen élesen fordul!

(LES ETOILES)

Megérdemlik egymást

— Mit csinál Barankovics úr?
— Megvédem Mindszentyt!

A három királyok Amerikában

Belvárosi dáma a jósnőnél

— Utazást nem lát, nénikém?
— De látok. A határig és utána vissza Márianosztráig.

LUDAS MATYI panaszosládája

Ezt nem vártam volna a Beszkárttól!

Görcs Géza pipagyujtogató.

Tegnap reggel, amikor felébredtem, megdöbbenve konstatáltam, hogy a szobánkba beesik a hó. Csak később vettem észre, hogy olyan részeg voltam, hogy a kapu előtt aludtam el. Azonnali intézkedést kérek.

Blokk Vince családirtó.

Felháborodással értesülök, hogy egy kiló padlizsán nyolcvan fillér. Mi az a padlizsán?

Szörp Brunó idegember.

Intézkedjenek, hogy a Ló-utca 7. emeleti lakói a porrongyot feltelé rázzák.

Földszinti lakók.

Csak korszerűen

— Igenis, nagyságos elvtársnő.
— Jegyezze meg, fiam, hogy én méltóságos elvtársnő vagyok.

DARVAS SZILÁRD:

Nagy színházi körkérdés

Pesti színigazgatók nyilatkoznak a legaktuálisabb művészeti problémákról

Ilyenkor, karácsony táján, szokásban van körinterjut csinálni nevezetes emberekkel bizonyos időszerű problémákat illetően. Műfajára nézve a körinterju egy olyan önmagába visszatérő nyilatkozat, aminek se füle, se farka nincs. Elhatároztuk, hogy ebben a formában próbáljuk tisztázni egyik legaktuálisabb művészeti kérdésünket, nevezetesen azt, hogy

LÉTEZHETIK-E ÖNZETLEN BARÁTSÁG EGY TEKNŐSBÉKA ÉS EGY VEKKERÓRA KÖZÖTT?

Az érdekes és értékes válaszokat az alábbiakban közöljük:

Major Tamás, a Nemzeti Színház igazgatója:

— Shakespeare szerint nem és ebben körülbelül benne van az én véleményem is. A kérdés feltevése így amúgy sem helyes, mert teszem azt, egy realista vekker és egy kispolgári teknősbéka esetében egész más az eset, minthogyha például mindkettőnek osztályöntudata van. Meg kell mondanom őszintén, hogy a teknősbékán két éve gondolkozom, de eddig még nem sikerült vonalba helyeznem. Lassan második és ez nem jó. Sokkal könnyebb a helyzet az Othellóval, amiből a kadarkát csinálják, ami egy hosszú lépés az igazi kollektív színjátszás felé, vagyis egy deci Shakespeare, két deci realizmus.

Hont Ferenc a Madách Színház igazgatója, a Színművészeti Akadémia igazgatója, a Hunnia Filmgyár igazgatója, valóságos belső titkos főrendező, stb., stb.:

— Igenis meg nem is. Amennyiben mégis előadnánk a darabot, a vekkerórát Rozsos fogja játszani, a teknősbékát Dajka Margit, vagy Bálint György. A polgári színjátszás eddig a teknősbékánál csak a teknőt hangsúlyozta, mi a békára fektetjük a sulyt. Ezt követőleg egy neorelaisztikus, óreneszánsz spanyol madrigált játszunk el Örkény István magyarításában. Eredeti címe Stan és Pan volt, nálunk Staniszlavszki és Paniszlavszki címmel kerül színre.

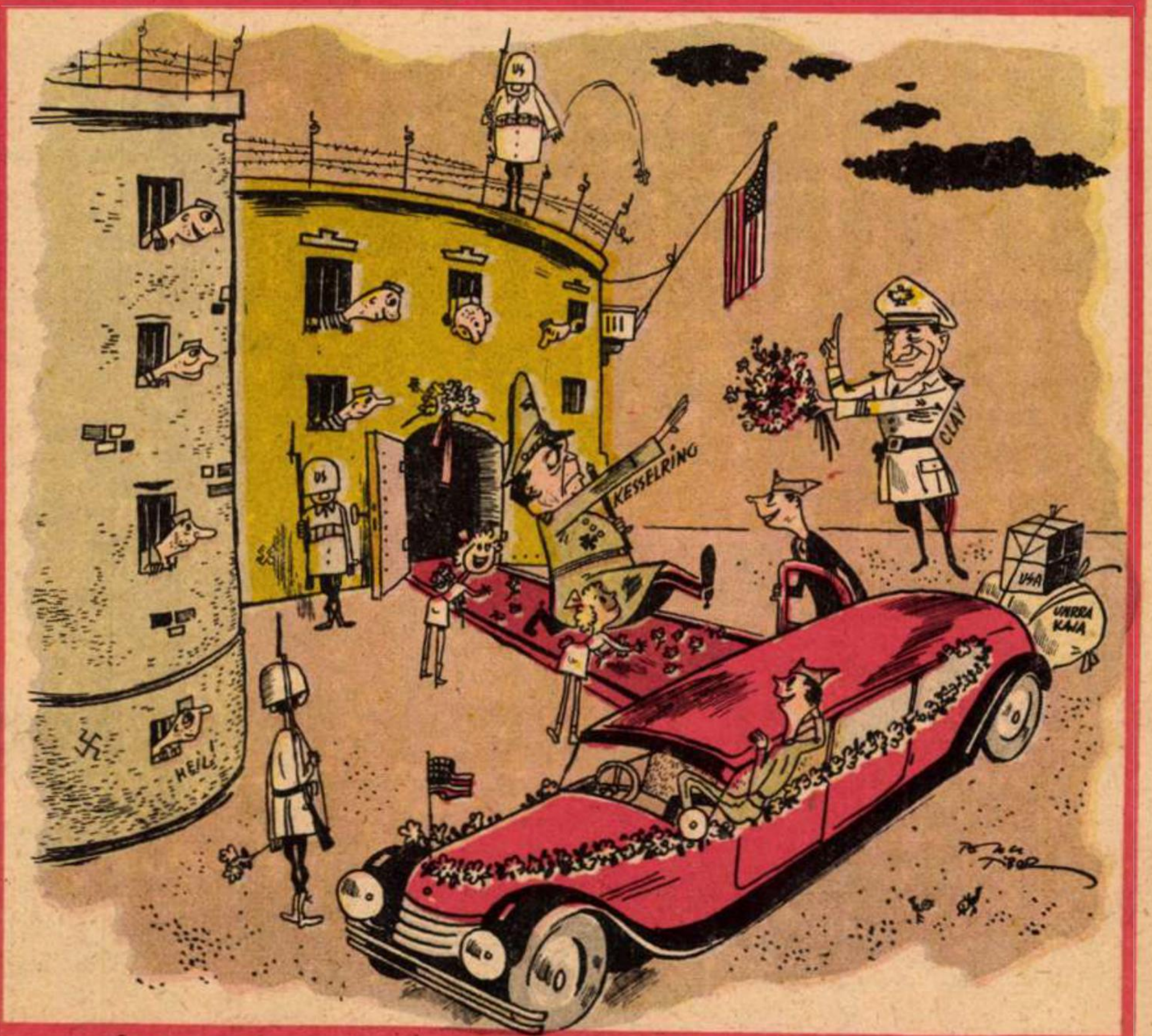

Várkonyi Zoltán, a Művész Színház és a Kiskamara igazgatója:

— Én a magam részéről szívesen játszanék teknősbékát is, de ar a nem jön be a közönség. Egész más lenne, ha legalább annyi állami támogatást kapnék, mint egy vekkeróra, mert nem egyforma az én fülemnek, ha kéj liheg vagy kín hörög, pénz csurran vagy vekker csörög. Egyébként az önkritika azért megy ilyen jól, mert naponta két-három órát gyakorolok.

Ime, három nyilatkozat. Mindegyik más és mégis különböznek egymástól.

Nyolc napra szabadlábra helyezték Kesselring náci tábornokot

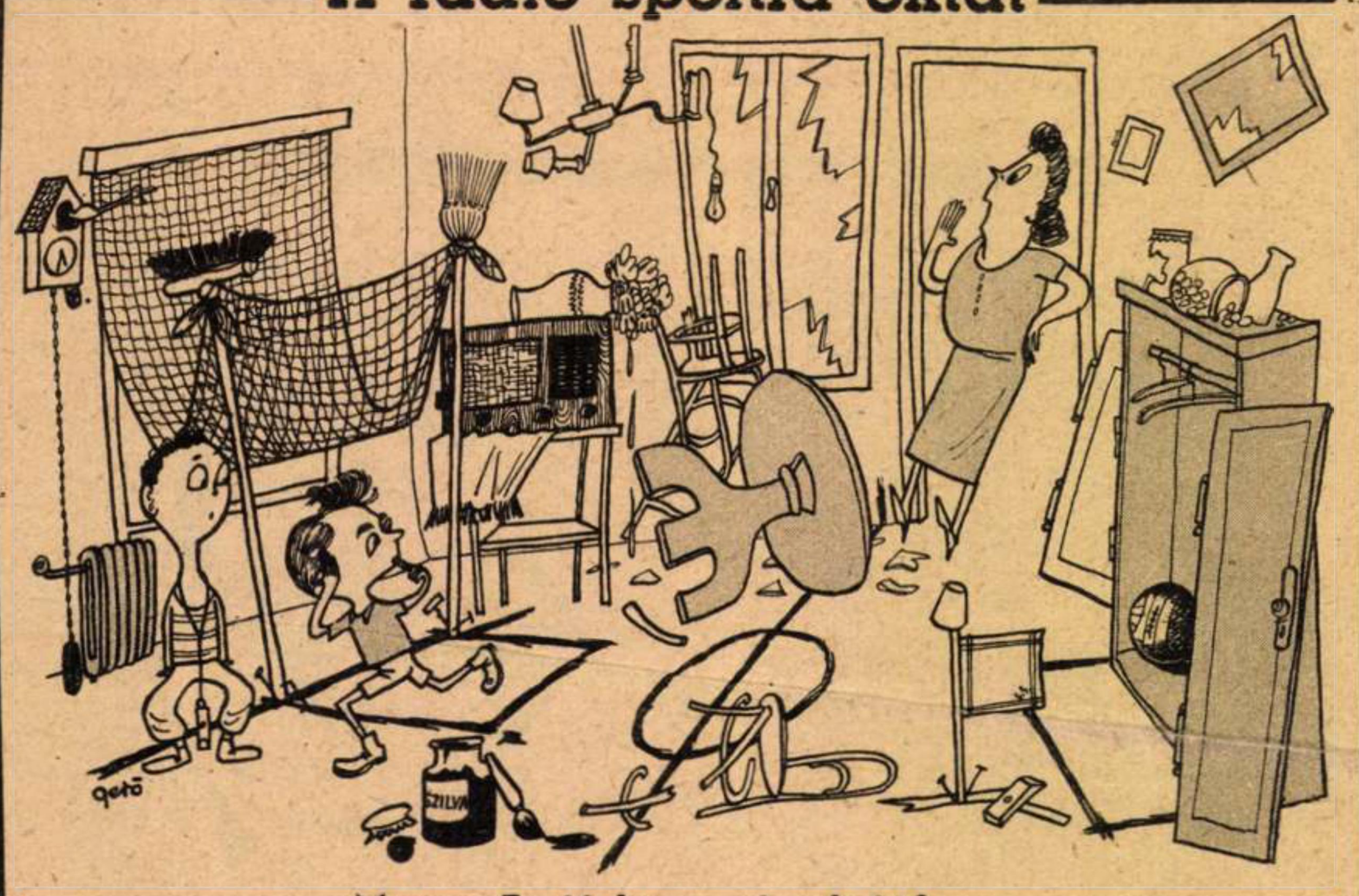
Clay tábornok: Rendben van, elmehet, de ezt a nyolc napot hozzászámítjuk az életfogytiglani büntetéséhez.

A KAPITALISTA KULTÚRA KRITIKÁJA

Ludas Matyi: Professzor úr, mi az igazi ebben a kultúrában?
Lukács György: A csőd.

A rádió sportra oktat

Mama: Te jó Isten, mi volt itt?
Pistike: Futballóra volt a rádióban.

Ágika karácsonyi naplója

December 14. Anyuka ma délután a konyhaajtón lopózott be, óvatosan körülnézett, beosont a kamrába, elhúzta a nagy polcot, leestek a befőttes üvegek, de én úgy tettem, mintha semmit sem hallanék. Anyuka titokzatosan mosolyog s boldog. A babára, amit odadugott, karácsonyig csurogni fog a meggylé.

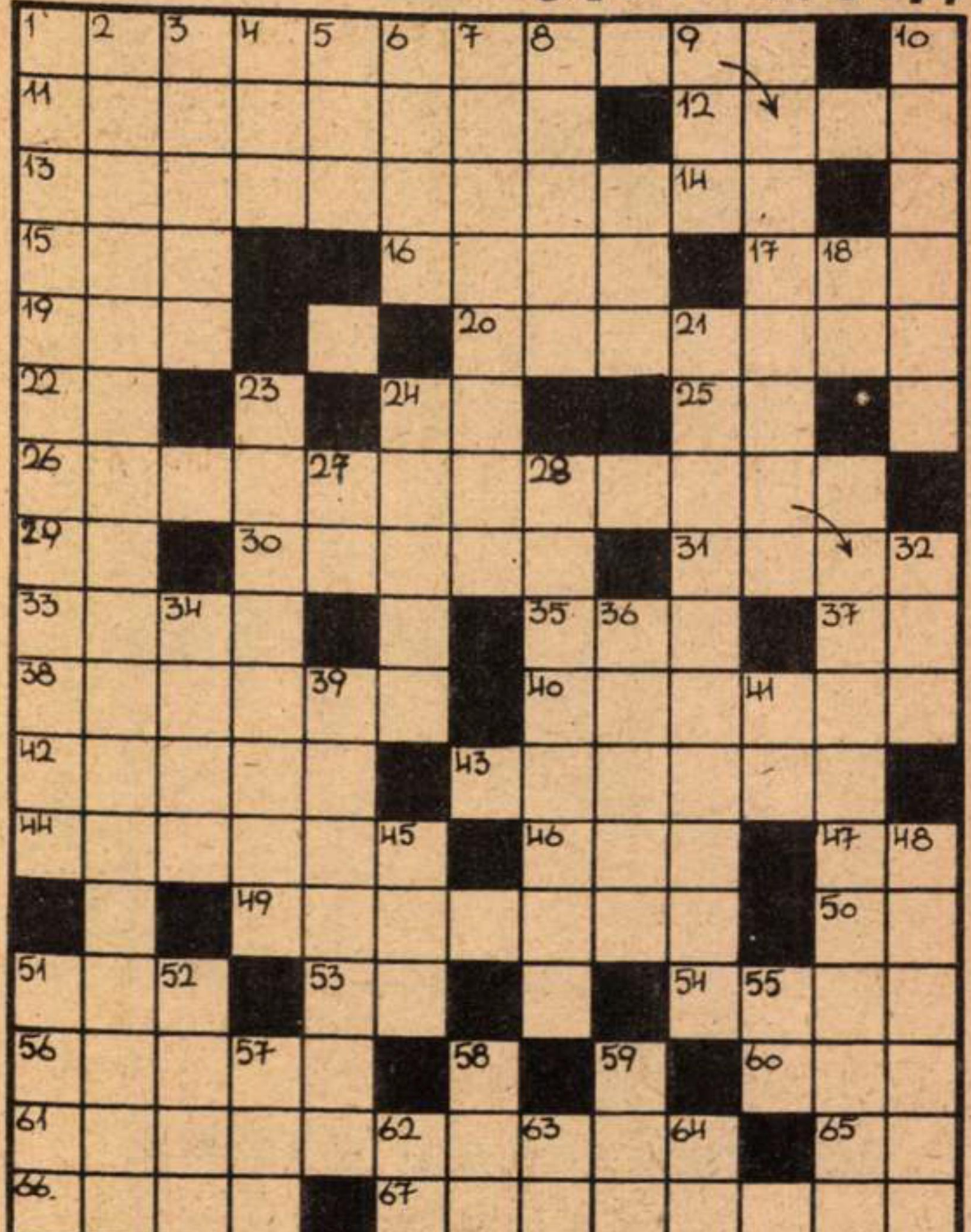
December 18. Apuka ma éjjel kiszökött az udvarra, kiszedte a liftaknába dugott babakonyhát, amelyet napközben nem mert behozni a lakásba. Sötétben kirángatta a falból a kályhacsövet és betette a falba a babakonyhát. Ezután rámvilágított, mire én úgy tettem, mintha aludnék, de láttam, hogy csupa korom az arca. Boldogan feküdt vissza.

December 22. Nővérem ma délután az ablakon mászott be és egy törpepapagályt hozott kalitkában. Az ágyában helyezte el és azóta titokban imádkozik, hogy a papagály meg ne fulladjon karácsonyig a dunyha alatt.

December 24. Délelőtt el kellett mennem Lidia nénihez, mert hozták a karácsonyfát. A fürdőszobában a kád mögé gyömöszölték. Amióta hazajöttem, nem közlekedhetek a lakásban. Ha a kamra felé megyek, anyuka idegsokkot kap, ha a kályha irányába nézek, apuka elsápad, ha az ágy mellett van dolgom, nővérem kezd remegni, ha pedig kezet akarok mosni, az egész család lebeszél. A délutánt a tükör előtt töltöttem és gyakoroltam a kellemesen meglepett arckifejezést. A felnőttek semmit sem vettek észre.

Csorna Béla

Csak a szórakozás kedvéért

VIZSZINTES:

1. Magyar film címe volt
2. Ravasz, rókalelkű
12. Csodálkozk
13. Ugyes háziasszony maga nyújtja ki
15. Ezelőtt, angolul
16. A török főváros kezdete
17. Német névelő
19. BYR
20. Dániai nagyváros
22. ... vino veritas
24. 150 római számmal
25. Róna mássalhangzói
29. Igevégződés
30. „A" szántóföld
31. Név, idegen nyelven
33. Rossz idő van
35. T. I. Y.
37. Az egyik nem
38. Csúcseredmény
40. A világítógáz egyik alkotó_része
42. Az Árpádház mondai ősanyja
43. Svájci város, névelővel
44. Marx keresztneve
46. O: T. Z.
47. Béke magánhangzói
49. Régi kazár néptöredék
50. N. R.
51. I i i i i
53. „Tolnai Lajos"
54. Festőművészünk (Lajos)
56. Leánynév
60. Egyforma betűk
61. Angolimádat
65. E: I:
66. Gyermekei
67. Kikötő Cuba szigetén

FÜGGÖLEGES:

1. Csendőrök, zsandárok
3. Gonosztevő
4. Országos Művelődési Egyesület
5. Fekete rajztinta
6. Nielsen keresztneve
7. Aratáskor föllépő betegség
8. Cseh huszita vezér volt
9. Véd az árvíztől
10. Eltávozik
14. Szalonnában van
18. Balzsam
21. Történelmi hágó Sáros megyében
23. Nagy növénycsalád
24. Pihenés a fülnek
27. Róma közepe
28. Nagy svéd kikötőváros
32. Német határozatlan névelő
34. Páros gyermek
86. Az állatok ivóhelye
39. Vonatkozás, viszony (idegen)
41. A föld felé
45. Jeles építészünk volt
48. A folyóvíz koptató hatása
51. Göre Gábor káromkodása
52. Oraszabályozó
55. Egyforma betűk
57. Római százötvenegyes
58. Rokonhangzók
59. Főerény
62. Márai névjele
63. Az ismeretlen
64. Idegen kettőshangzó

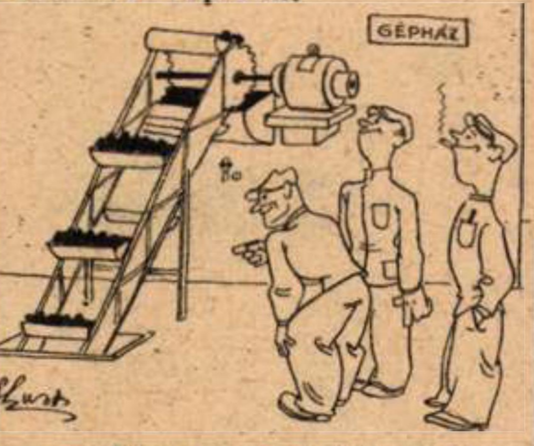
Multheti rejtvényünk megfejtése:

A Z A S S   E S T I L A P
F E D E Z E T   I G A Z A
É N E K O R A   N   K Ó R
R E L I N G   T A N Ó R A
J M   S Y . K I   T H A N
M Ű V E L T E B B   Á R C
V   B E L   E F E Z U S
L É L E G Z E T E T   G O
Ő S I   Y   L I L   B Ó L
S Z E R E L Ő   E N A   J
Z E B   N O K O S A B B
T E J   H E   É G   U J
P I R   K A L U G Y E R .
U F   K I L Ő   É V J Á R
F Ő L A L Á   I N O   N A
F I A T   L E V É L H Á T
S K O L A   Á L T A L

Aminek nem szabadna lennie!

— Szaktársak, maguk hárman könnyebb munkát kapnak, mert elevátort szerelünk fel, ezentúl gépi erővel fogjuk a kazánt szénnel táplálni.

— Nagyon jól jön ez a könnyebb beosztás, szakikám, napokig el tudom nézni, hogy milyen szépen működik ez a gép...

Én és a kalauznő

Pesti szinigazság

(Történik a 6-os villamos peronján, december 3-án d. u. 6 órakor.)

ÉN (magabiztosan áll a peronon).

KALAUZNŐ: Kérem a jegyeket, ahol még nem volna...

ÉN (fölényesen felmutatja a havibérletet): Tessék.

KALAUZNŐ: Szabadna! **(Elveszi a bérletet.)** Lejárt kérem a novemberi bérlet! **(Bedobja a bérletet a táskájába, hátatfordít.)** Kérem a jegyeket, ahol még nem volna...

ÉN (levegővé vált, megsemmisült, erkölcsileg a földön hever).

KALAUZNŐ (már a kocsi közepén van az elkobzott bérlettel, nem törődik az Énnel, mert tudja, hogy)

ÉN (utánamegy): Szbadna, szbadna, szbadna... **(Eléri a kalauznőt.)** Kérem, kisasszony, a bérletem...

KALAUZNŐ: Atszállót vagy szakaszt parancsol uraságod?

ÉN: A bérletem, a bérletem...

KALAUZNŐ: Atszállót vagy szakaszt parancsol?

ÉN: Kérem, tudomásom szerint a havi bérlet érvényes a következő hónap harmadik napjának üzemzártáig, tehát éjfélig...

KALAUZNŐ: Úgy van. De hanyadika van ma...?!

UTASOK: Harmadika.

KALAUZNŐ: Ja igaz. **(Visszaadja Énnek a bérletét.)** Tessék kérem. **(Azután szigorúan hozzáteszi):** De ma éjfél után aztán nincs mentség...!!

Függöny.

Kiki maga mesterségét folytassa

— Ne tessék cipekedni vele, majd én hazaviszem...

Halder naplója

1945 december 20.

Ezek az amerikaiak még mindig itt tartanak. Igaz, hogy gázkamrába küldtem egymillió embert, egymilliót meggyilkoltattam, meg még egypár ilyen kisebb huncutságot csináltam, de azért talán csak nem fognak felakasztani?

1946 december 20.

Ezek az amerikaiak egész másképpen gondolkoznak, mint mi. Ma például éles vitám volt egy amerikai tábornokkal, hiába adtam neki a becsületszavamat, hiába esküdöztem égre-földre, nem akarta elhinni, hogy a Lucky Strike jobb cigaretta, mint a Chesterfield.

1947 december 20.

Ma tárgyalták az ügyemet. Az amerikai bíró szúrós szemmel nézett rám.

— Maga volt Hitler vezérkari főnöke? — kérdezte és éreztem, ahogy átfúr a pillantása.

— Igen, — feleltem lesütött szemmel.

— Boldog ember — sóhajtott fel. — Akkor egész nap a közelében lehetett.

1948 december 20.

Ma megbíztak az amerikaiak Nyugat-Németország fegyverkezésének irányításával.

Az amerikai elnöki állásról egyelőre nem lehet szó, mert a legközelebbi választás csak négy év mulva lesz.

Hangtalan Heti Híradó

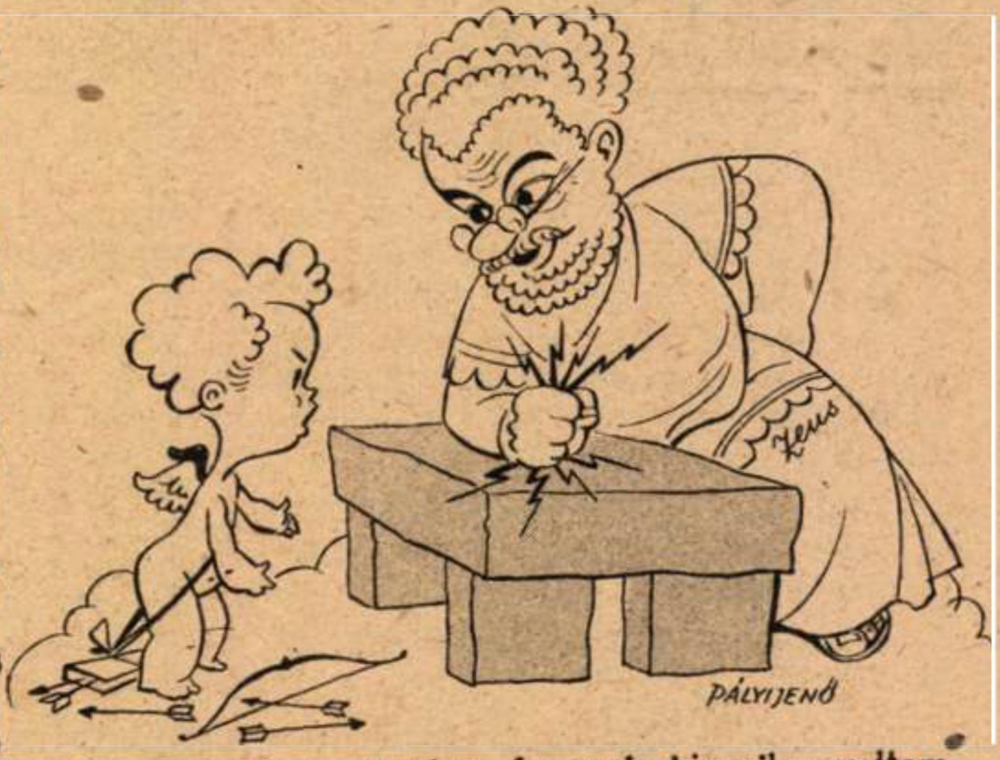
Hollandia orvtámadást intézett Indonézia ellen. Az UNO bácsinak az emberi szabadságjogok védelme a feladata, ezért nem nézheti ezt tétlenül, tehát elfordítja a fejét!

Csang-Kai-Sek bácsinak lassan elfogynak a kiüríteni való városai. Mint a H. H. H. értesül, most táviratot intézett Marshallhoz, amelyben érdeklődik, hogy végső esetben kiürítheti-e New-Yorkot és Washingtont is?

A püspöki konferencián egyhangú volt a Mindszenty melletti kiállás. Az egy hang Mindszenty hangja volt.

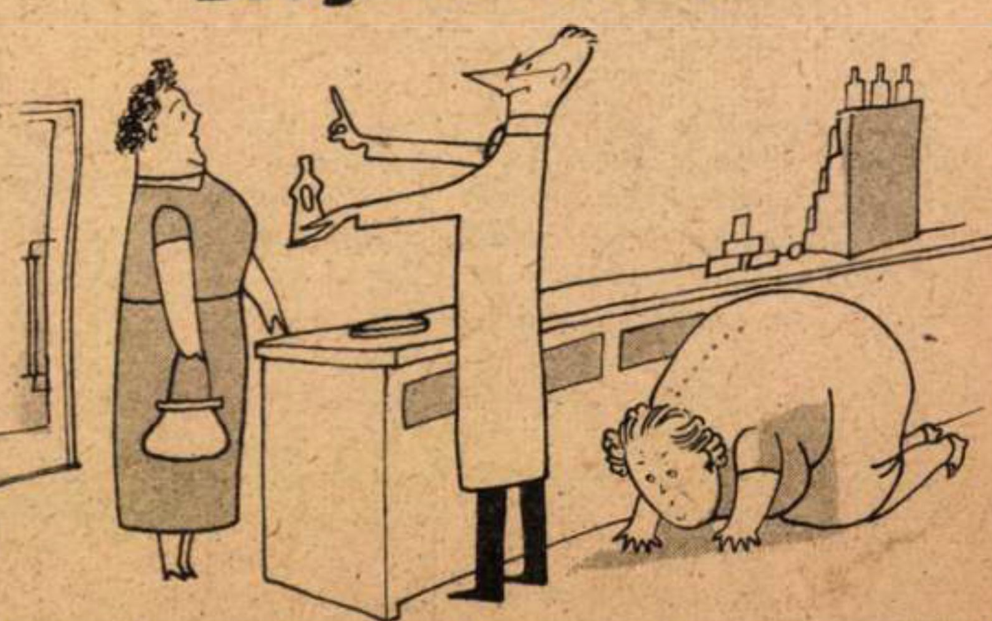
Gröh József Schlachta-párti képviselő bácsit hat hónapra kitiltották a Ház üléseitől. A H. H. H. képe azokat ábrázolja, akiknek Gröh bácsi hiányzik.

Tagrevizió az Olimpuszon

Ámor: Zeus elvtárs, én csak kisnyilas voltam.

Drogista és neje

— Nagyságos asszonyom, ez a soványítószer biztos hatású, a feleségem is ezt használja.

Korszellem a játszótéren

— Miért sírsz fiacskám?
— A fiúk nem akarnak játszani velem, mert ők a harmadik „A“-ba, én meg a harmadik „B“-be járok.
— Na és?
— Azt mondják, osztályidegen vagyok.

Egyesült az UFOSZ-FÉKOSZ
Lapulj kulák: Itt a: DÉKOSZ!

Ludas Matyi azt üzeni

Keleti Arthur. Gratulálunk! Anatole France: „Nyársforgató Jakab meséi”-nek magyar fordítása és kiadása (TEVAN) a karácsonyi könyvújdonságok legszebb kiadványa. A Hincz Gyula színes rajzaival illusztrált kötet az új magyar könyvkiadás büszkesége.

Garamszegi L., Ujpest. „Pulykatollas” levelét köszönjük.

Barka Lajos, Balatonfüred. Kedves rajzát köszönjük.

Bogács József, Debrecen. „Leleplező” levelééri hálásak vagyunk. Lám, bennünket is be lehet csapni.

Költő. A névelői egész ügyesek.

W. Shakespeare. A Rómeó és Julia címűt beküldheti a Velem történt pályázatra.

Marshall. Csangkaisekhez írott versét szeméremsértő kitételei miatt nem közölhetjük.

De Gasperi, Róma. A beküldöttek között az a legjobb vicc, hogy ön még mindig miniszterelnök.

A karácsonyfapiacon

voltak kritikus vevők is. Egy kislány például végignézte az összes karácsonyfákat, majd így szólt az édesanyjához:

— Ezekből ne vegyünk anyukám, ezek nem igazi karácsonyfák!

— Miért? — kérdezte a gyerek édesanyja.

— Mert nincs rajtuk se gyertya, se szaloncukor, se csokoládé...

Fizesse ki az egyházi adóját, mert jövő hónapban már ugysem fizethet.

Nagy siker a "Talpalatnyi föld"

E "Talpalatnyi föld" elég nekem,
Hol a művészet lábát megveti,
Világodat meg fogja dönteni...

Frigyest elintézik

— Anyuka, jaj de édes kis cica! — mondta a bandzsi Lujzika földszint 9-ből, amikor a szemeteskocsis behozott az udvarra egy nyolckilós, lucskos kandúrmacskát.

— Naccsága, tessék megvenni Frigyest, öt forintért odaadnám, pedig ez egy valódi vecsési fajmacska, tessék csak megnézni a hasán ezt a kilenc fekete pöttyöt, ez azt jelenti. Nehezen válok meg tőle, de nagyon kell a pénz kisfröccsre, kezicsókolom...

Frigyest megvették és ettől kezdve a Konnektor-utca 17. ostromlott vár képét mutatta. Frigyes ugyanis mindjárt az első nap megette az öreg Csecsotka Vazelin bácsi szemétládáját, a II. emeleti mérnök kanárimadarát és a házapostol gyertyáját. Hajnalban akkorát nyivákolt, hogy a Knejpejsz Ludmilla kétoldali vese tbc.-t kapott.

— Ki kell írtani a macskát! — határozta el még aznap este a hirtelen összehívott házgyűlés. A kivitel körül már némi bajok mutatkoztak, mert a sztrichnines téliszalámit nem Frigyes ette meg, hanem Lujzika kisöccse, de szerencsére épp akkor jöttek ki a mentők, mert a házmester Frigyest üldözte a hátsó lépcsőn és amikor elesett, lenyelte a mosókonyha kilincsét.

Másnap megint összeült a ház és egyhangú szavazással Gurgulya Zénó házapostolt bízták meg Frigyes végleges felszámolásával.

Éjszaka fogta apostolbotját, torkát megkente kenettel és míg Frigyes gyanutlanul kokettált a szomszédos Pogácsaporlasztógyár macskájával, mögéje osont, meggyujtotta tolvajlámpását és elkezdte felolvasni Mindszenty legújabb pásztorlevelét. Frigyes velőtrázóan felsikoltott és a mélybe vetette magát.

Szerencsére semmi baja nem történt, mert mindez a földszinten játszódott le, de Frigyest többé senki sem látta a házban. Csak két hét mulva jött tőle egy ajánlott levél, melyben üdvözli a Konnektor-u. 17. lakóit és kérte, hogy felmondási idejére járó fizetését utalják át a Világ Végét Várók Vizsgálóbizottságához.

—cs.

Rajzolónk őrült ötlete

— Mit szólsz, milyen szép lovaglónadrágot kaptam karácsonyra?

Angyalka a Bokréta-utcában

— Hiába, ez a Szvicsek ügyes ember, a karácsonyfát is közvetlenül a termelőtől szerzi be.

Típusnők

IMPERIALISTÁK KARÁCSONYA

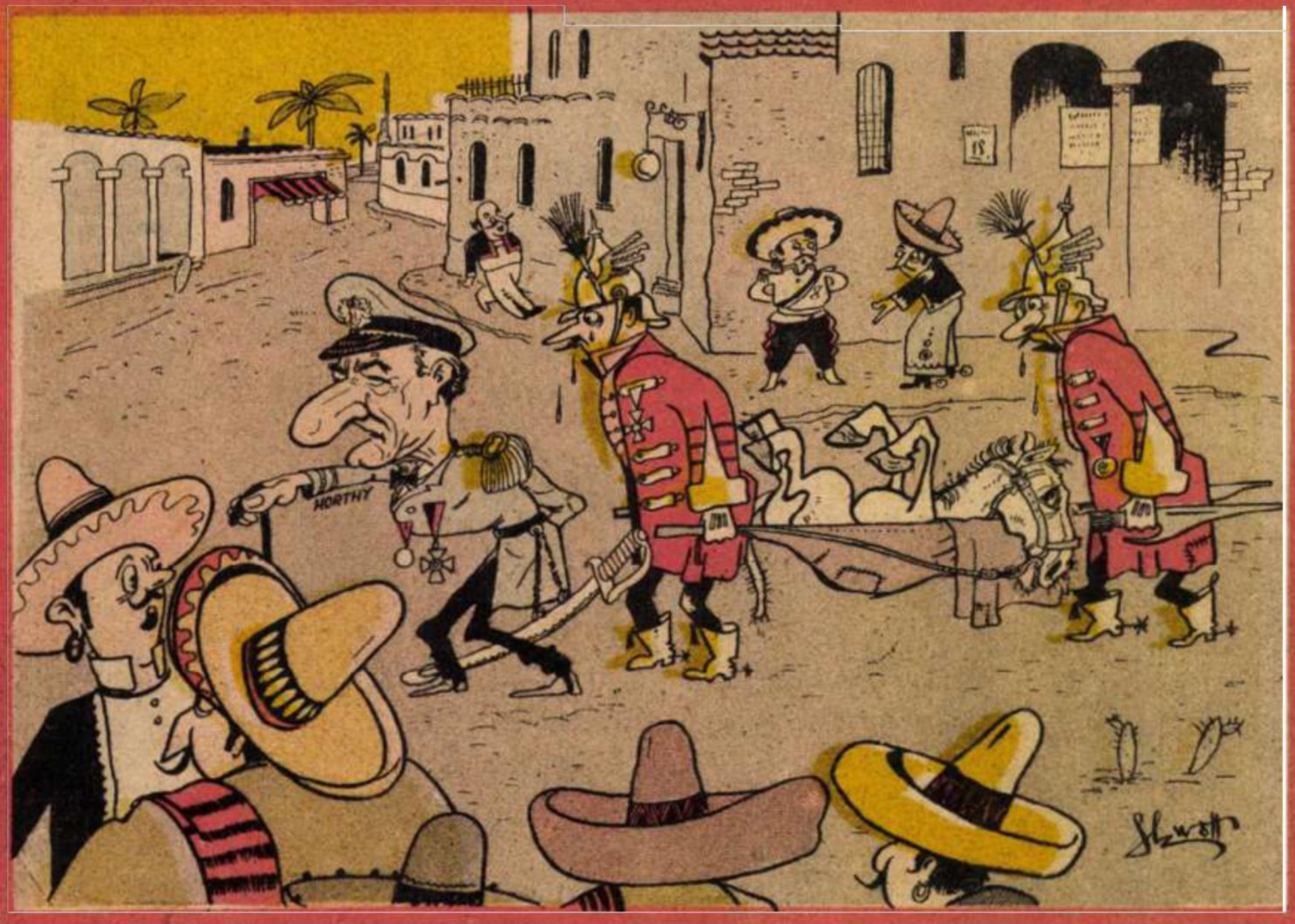
Truman: Oá, de únjuk mi magunkat a szeretet ünnepén . . .

Csang-Kai-Sek: "Öngyilkos leszek, ha Nanking elesik"

— Szerkesztő úr, szeretnék helyreigazítani: nem Nankingot hanem Sanghájt gondoltam.

A szegedi gondolat bevonul Argentinába

— Te Lopez, miért hozták ide ezt a vén gebét?
— Ez a szegedi gondolat.

Le van a Fösvény pipálva!

Van nekünk egy jónevű drámai színészünk, akiről az a hír járja, hogy a világ legfukarabb embere. Állítólag nemrégiben a házőrző kutyáját is eladta, azzal az indokolással, hogyha valami zajt hall, akkor ő is elkezdhet ugatni, ehhez nem kell ebadót is fizetnie.

Nos, ez a drámai színész nemrégiben megnősült és nászútra ment a feleségével. Egy cukorkaüzlet előtt haladtak el, színészünk vásárolt egy tábla csokoládét (!), felbontotta, felét odaadta a feleségének, a másik felét meg visszacsomagolta és így szólt:

— Ezt elteszem a gyereknek . . .

GERGELY MIKLÓS:

A karácsonyi ajándékozók 4 fajtája

1. Az alapos

Ezt a rendszeresség és a precizitás jellemzi. Összes rokonai és jóbarátai nevét felírja egy ív miniszterpapírra, ilyenformán: Apa, anyós, após, Jenőke, Benőke, Vili, Manyi, Manya, Maca, Bendegúz bácsi. Egy hétig izgatottan mutogatja mindenkinek a listá', hogy nem felejtett-e ki valakit. Karácsony előtt három nappal felolvassa a listát feleségének:

— Az első apa. Nem kap semmit, mert ő úgyse fogadná el. Anyádnak egy nerckeppet vennék, de nem veszek, mert tegnap nem kínált meg semmivel. Apád két éve szélhámosnak nevezett, nem kap semmit. Jenőke nem tanul. Benőkét csak a tanulás érdekli, minek neki játék? Vili mindig gorombáskodik velem. Manyival én gorombáskodok, nem esne jól neki az ajándék tőlem. Manya pletykázik rólunk, Maca kilopja a szemünket. Evvel kész is vagyunk.

— És Bendegúz bácsi? — kérdi a feleség.

— Bendegúz bácsinak egyedül nem vehetek, mert akkor a többi megsértődik.

2. A lemaradt

Ez üres kézzel szokott beállítani az ünnepre. Homlokoncsókolja a háziasszonyt és azt mondja:

— Milyen pehhed van, Linám! Egy gyönyörű japán vázát akartam neked venni karácsonyra, ötszázötven forintra volt kitéve, de mire értementem, már megvették.

Ha Lina elég szemtelen és megkérdi, hogy akkor mért nem vett valami mást, keserűen legyint:

— Hát csak nem fogok valami bóvlit venni?

3. A sejtelmes

Ez karácsony előtt négy héttel elkezd érdeklődni, ilyenformán: „Mutasd csak a kezedet Jolánkám, van már gyűrűd?" „hányas harisnyát is hordasz te, Erzsikém, hehehe, az ilyen öreg ember olyan kíváncsi, mi?" „Mi a kedvenc nyakkendőszíned, Gézám?" „Örülnél, ha hozna neked az angyalka egy élő póni lovat, Bercike?"

Ezt négy hétig csinálja és boldoggá tesz vele mindenkit, a végén pedig vesz mindenkinek tíz deka szaloncukrot az olcsóbbikból.

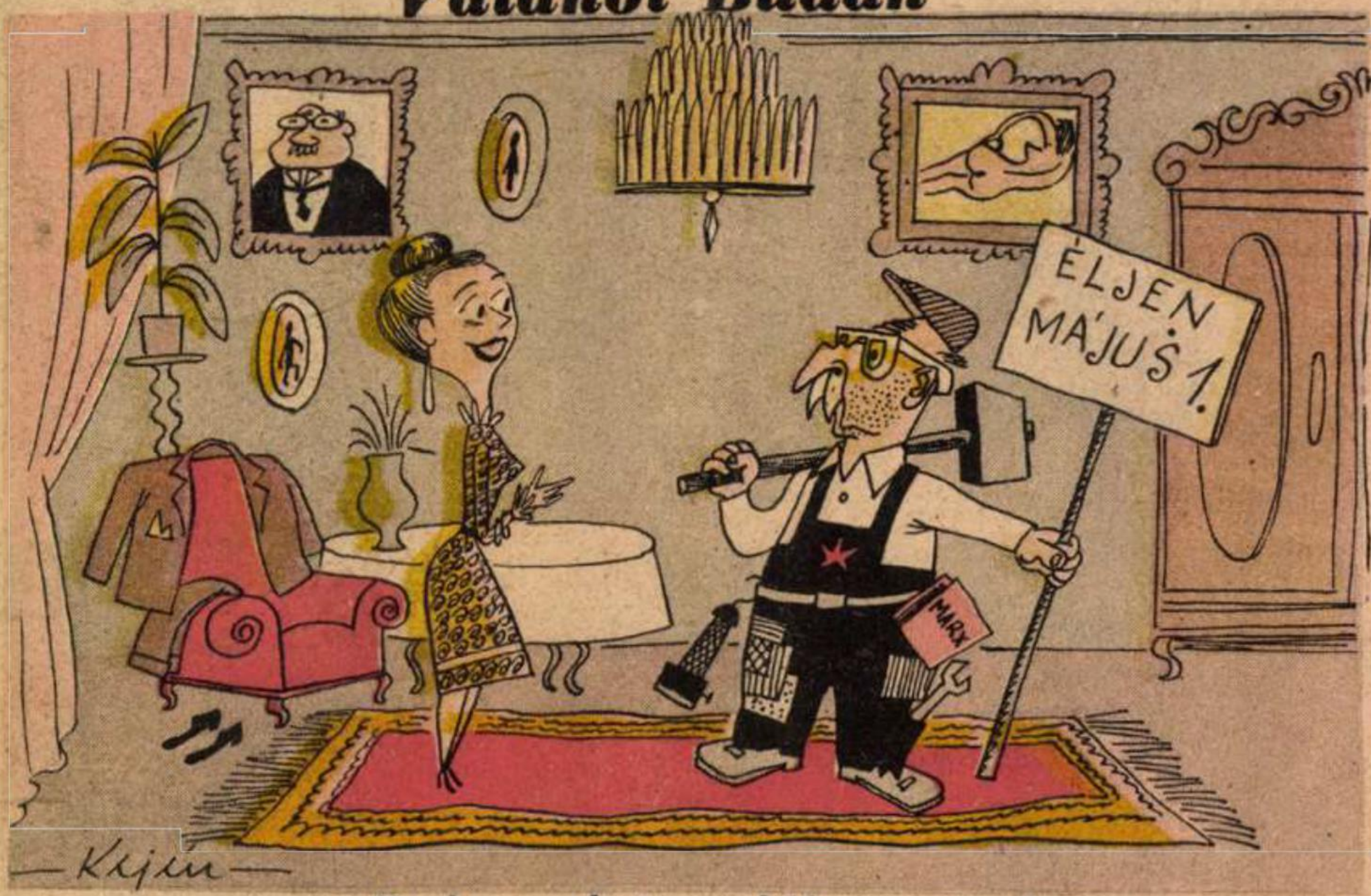

4. A nő

Ez lehet feleség, menyasszony, vagy bármi egyéb és Karácsony előtt három nappal azt mondja:

— Nézd fiam, a karácsonyi ajándék már kiment a divatból. Veszel nekem valamit most rögtön és kész.

Valahol Budán

—Ha keresnek, tagrevizióra mentem!

Ez az optimizmus már aggasztó

— Hova viszi ezt a szép karácsonyfát, Szvicsek úr?

— Haza.

— Hiszen nincs is lakása.

— Az igaz, de tegnap beadtam egy kérvényt a lakáshivatalba.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.

Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.